

in odgojiti. Mica pa bo delala na ložini, v gorici, na lazcu in vodila gospodinjstvo kakor do zdaj. Življenje bo moralo iti po pravem tiru naprej!

Zbolela jo je v nogi, da se je oprijela in vzdihnila. Pri tem pa jo je toplo presunilo ob srcu:

»Bom pa za pesterno.«

(Dalje.)

Severin Šali | Nočna pesem

Dnevne luči so umrle,
vetri v daljo odhiteli,
rože čaše so zaprle,
čutiš: ptiči so odpeli.

Vas je na zeleni dlani,
kakor senca iz skrivnosti.
Zvezda utrinja se, ob strani
nama pada v globokosti.

Gore v dalji so koprena,
ptič molče hiti nad brezni.
Noč drhteče ko antena,
čas je rojstva in ljubezni.

Vse od čudnih tajn je živo:
kamen, roža, zemlja, trava,
veter diha v gozd in njivo,
v strunah klasja pritrkava.

Mesečina nate sije,
sence so ves kraj pretkale.
Dvoje src nemirno bije,
ure naju so čakale.

Z roko mi oči zaslони,
vodi me na pot med vrta,
Tam mi vtrgaj in pokloni
cvet življenja ali smrti.